KARİKATÜR

HAREKÂT TUĞA AYAKLARINA DAYANDI:

Kız — Bugün'erde herkesin dikkati aşağı kesilmiş!...

— Haydi göreyim seni, kendini korumasını bil!..

ANKARA MEKTUBU

Şu İstanbul acayip yerdir ves selâm. Yine bir işimiz çıktı, geldik. Fakat ben misin gelen?

Şimdi siz bıyık altından güler de:

— Eh, Allah versin, bu sene İstanbulda epey işin çıktı..

Dersiniz. Zaten çoluk çocuk da öyle söyleyip duruyor ama, ne söylesem yalan, Allah inandırsın sizleri...

Ne diyordum? Şu İstanbul acayip yerdir diyordum...

— Neden?

Diye sorarsanız cevap hazır:

— Vallâhi birkaç gündür, kara borsaya düşen kasaplık koyunlara benzedim. İşlerim bitti mi? Kapanın elinde kalıyorum. Hemen bir mahfi köşeye çekiliyoruz. Gelsin ziyafet, gitsin eğlence...

Eh, insan böyle olunca piyasada görünemiyor; tıpkı et gibi.

Fakat bunun böyle olması için sebepler de var; meselâ, fazla yağmur yağıyor. Hani mübarek yağınca da yağar. Bir defa gökün dibi delindi mi;

— Yerin hali nedir?

Diye düşünmez, yağ babam yağ! O ne deliktir ki, hiç bir lehim tutmaz..

Fakat doğrusunu ister misiniz? Güneşi, yağmuru, karı... Her türlüsü her türlüsü haspaya yakışır doğrusu. Gelirken tren penceresinden şöyle baktım; her taraf çayır, çemen, çiçek içinde. Gelin gelincik ağaçlar, sürmeli çiçeklerile yerden bitme baklalar, Arap üzenginin gürzü kadar olmuş enginarlar... Bahar çoktan gelmiş vesselâm..

Ben İstanbulun hususiyetlerini iyi bilirim ve onlara bayılırım. Bir Kayseriliye:

— Nerelisin?

Diye sormuşlar, evvelâ cevap vermemiş, fakat sonra soranı bir kenara çekip:

— Kayseriliyim.

Demiş. Öteki:

— Eh, neye o zaman bu cevabı vermedin?

Deyince de:

— Canım, çoluk çocuk içinde söyleyeyim de övüneyim mi?

Demiş. Hani övünmek gibi olmasın ama, söz dönmüşü ben de İstanbulluyumdur. Binaenaleyh buraya bayılırım. Arzettiğim hususiyetleri arasında, hele boğaza, eğlenceye dair olanlarına aşırı meftunluğum vardır. Boğazın kendisi de iyidir, gelgelelim ben şimdi bundan yiyecekleri, içecekleri kastediyorum. Meselâ buraya gelmekliğim kışa yahut bahara rastlıyorsa sabahleyin iki kadeh bir ters yemeden benim ilk işim turşucularladır. En yakın turşucudan bir bardak turşu suyu içmeyince işe başlamam. Acizane tavsiyem olsun siz de tecrübe ediniz. Aslımallâh midenin pasını, kötü niyetini temizler geçer. Hele biraz da biberlice olursa yok mu ya? En büyük devadır.

Sonra, öğle yemeklerinde döner kebabı, yoğurtlu kebap, Ermeni lokantacılardan balık, fasulye plâkileri vesair bu gibi pşirimesa İstanbulca hususî bir nefaset taşıyanları tavsiye ederim.

Akşam üzeri karidesli, gümüş, yahut kalkanbalığı tavalı ve roka salatalı bir çilingir sofrası.. falan filân..

«Ankara mektubu» içinde böyle arada bir İstanbul mektubu münderecatı çıkmasına bilmem bizim patron ne der? Hani yeni fotoğraf makinelerinin bir tuhaf adeseleri vardır ki, onları makineye takınca meselâ sağa bakıp solun resmini alırsınız. Bu suretle fotoğrafının çekilmesi arzu edilen zata iş hiç çaktırılmaz. Ben de bu mektubumla öyle bir iş yapmış oldum; Ankara mektubu diye İstanbulu yazdım gitti. Haydi geçmiş olsun, her şeyin başı can sağlığı.

Zaparta

— Kocasının öldüğünü işitince kalbi parça parça olmuş...
— Ya!.. Kimlere dağıtmış?...

No. 434 CİLT: 17 SENE: 9 FİYATI 10 KURUŞTUR 20 NİSAN 1944

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

RUSLAR KIRIMDA ELLİ BİR BİN ALMAN ESİR ALDILAR..

Rus askeri — Bir de iyiliğimizi bilmezsiniz, Berlinde yanmıyasınız diye sizi Siberyaya götürüyoruz!...

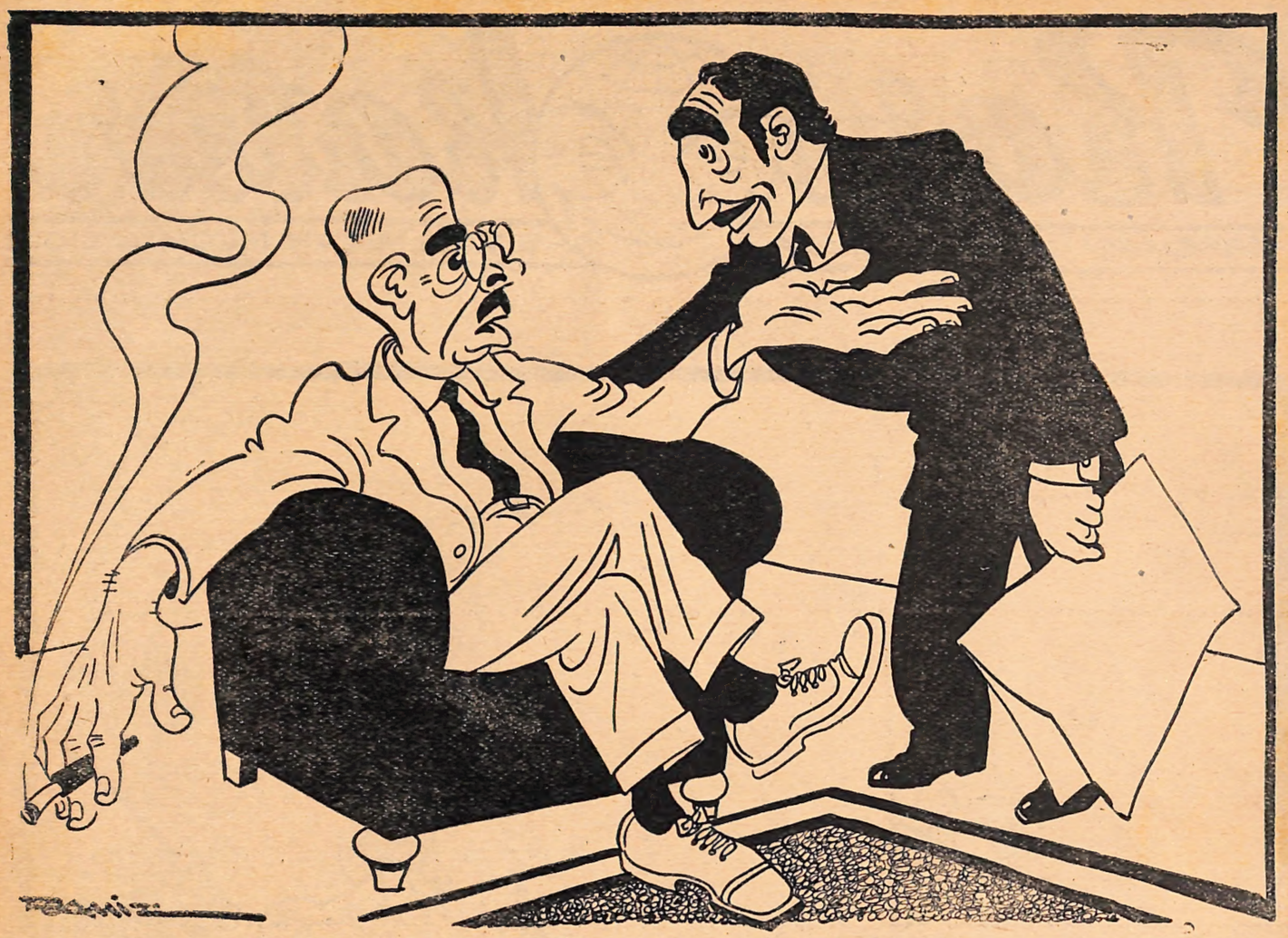

— Üniversite profesörlerinin heykelleri sence ne boyda yapılmalı?..
— Eserlerinin boyunda yapılmalı..
— Olmaz... O zaman birçoklarının heykeli satranç taşına benzer!...

YÜZ MİLYAR DOLAR

* * *

TARİHİN en pahalı seyahatı, kısmet olursa, bu yaz İngiliz ve Amerikan ordularının Avrupa kıtasına yapmayı tasarladıkları seyahat olacaktır. Gazetelerin yazdığına göre, bu seyahatin muhtelif hazırlık masrafları, navlon bedeli vesaire olarak yüz milyar dolar hesap edilmiş ona göre tahsisat kabul edilmiştir. (Çıkış iskelesinde Almanların istiyecekleri ayak bastı parası herhalde bu miktara dahil olsa gerektir).

Yüz milyar, hem de yalnız gidiş masrafı. Allah göstermesin bu seyahatin bir de aleretur şekli tasavvur edilirse o zaman sarfedilecek parayı ifade etmek için meşhur astronomik rakam tâbirinden de başka bir tâbir icadı lâzım gelir.

Yüz milyar dolar! Eğer aradaki arazi müsait olsaydı bu para ile herhalde Zühal yıldızına bir şimendifer yolu yapılır ve dünyanın yarısı oraya göç ettirilirdi.

Eskiler muharebeyi en ziyade aç kaldıkları zaman yiyecek, giyecek ve para tedariki için yaparlarmış. Şimdikiler para harcamak için yapıyorlar anlaşılan. Yüz milyar dolar!

Bir arkadaşa sordum:

— İşin nihayetinde pek de eğlenceli olmaması lâzım gelen böyle bir seyahat için yüz milyar doları göze almak büyük bir şeydir. Acaba bu sermayenin kendilerine ne getireceğini umuyorlar?

Ciddî surette düşündükten sonra cevap verdi:

— Ona göre bir hesapları da vardır belki. Fakat benim tahminime göre geride kalanın muhafazası. Çünkü onlar bu seyahati göze almasalar ötekilerin bir gün daha ekonomik şartlarla bunu yapmaları tehlikesi vardır. Meğer ki, bu ziyaretten sonra bir daha hayat sahası lâkırdısını ağızlarına almıya tövbe edecek hale gelsinler.

* * *

Bir büyük kıta muharebesini bu şekilde ifade etmek hakikaten Amerikalılara yakışacak bir yenilik ve orijinalitedir. Bu tarz bizim aklımıza da bazı orijinal şeyler getiriyor.

Meselâ bu beş harp senesi Avrupası, Asyası ve Afrikası ile bütün dünya milletlerini kırmıldanamıyacak bir hale getirmemiş olsaydı belki bir takım devlet grupları çıkar ve Amerikaya şöyle bir teklifte bulunurlardı:

— Sizce matlûp olan şey Almanyanın yıkılması değil midir? Bukadar masrafı göze aldıktan sonra tatlı canınızı ne diye sıkıntıya sokacaksınız. Paranın yarısını peşin olarak bize verin. Derhal Almanyayı saralım ve üç ay içinde eli ayağı bağlı olarak size teslim edelim. Geri kalan elli milyar doları da Almanyayı teslim aldıktan sonra verirsiniz.

Bu böyle olabileceği gibi, aksi de mümkündü. Yani Amerika harp ilânından evvel radyolar, gazeteler vesaire vasıtasile bütün dünyaya hitaben şöyle açık eksiltme ilânı neşredebilirdi.

— Almanlara temiz bir dayak atılması ve bir daha ayağa kalkamıyacak surette bellerinin kırılması lâzımdır. Bu işin muhammen keşif bedeli yüz milyar liradır. Bu işi üzerlerine almak istiyen devlet gruplarının tekliflerini falan tarihe kadar Amerika hariciye nazırlığına bildirmeleri rica olunur. Bildirilen günde tam saat on üçte kapalı zarflar açılacak ve en müsait fiyatı teklif eden grupa bu iş ihale edilecektir.»

Böyle bir eksiltme ilânı çıkmış olsaydı başkalarını bilmem, fakat o zaman kara gömleklilerine karşı koyacak düşman tasavvur edemiyen Mussolini ile para ve menfaat lâkırdısını işit-

Kimse DUYMASIN

Modern bir adres !

Önümden kırla döküle yürüyordu. Yüzünü görmüyordum. Fakat boyuna posuna baktıkça yüzünün çizgilerini tahmın etmek kolaydı. Mutlaka kalem ucu ile çizilmiş kaşlar, rimel fırçasından, takma gibi, diken diken görünen sivri kirpikler, boyalarla büyütülmüş ve rengi koyulaştırılmış dudaklar, sonra bu iri uzuvları çerçeveliyen dar bir yüz..

Bu tahmin ettiğim yüz, bir tuvalet kutusu ile, her kızda bulunabilirdi. Fakat bu vücut... İşte bu kalkık omuzları, bu kıvrak beli, bu muntazam bacakları her kızda bulabilmek imkân haricindeydi. Hususile, man tarlı pabucun içinde, büsbütün ufalmış görünen ayaklar, güzel, yumuk, canlı ayaklar.... Bu ayakları her kızıda değil, hiç bir kızda görmek mümkün değildi. Benim de aksi gibi, ayaklara düşkünlüğüm bir illet halindedir!

Bunun için, genç kızı unutmuş, ayakları ile meşgul oluyordum. Gözlerim yalnız o bir çift güvercini takip ediyor, vücudüm onun peşine takılmış gidiyordu.

Nazara inanmıyanlar halt etmişler! İşte benim nazarım yüzünden, genç kızın bu güzel ayakları düz yaya kaldırımın üstünde sendeler gibi oldu. Sağ bacağının bilek yeri ansızın hafifçe burkuldu. Kız, durduğu yerde, can acısından bir kere:

— Of! dedi.

Kendini toplamak isterken öteki ayağı da bileğinden bir sarsıntı geçirdi. Genç kız bu sefer daha candan, daha acıklı bir:

— Of!

Etti. Yuvarlanacaktı. Hemen yetiştim, kollarımın arasına aldım:

— Bir yerliniz ağrıyor mu?

— Ayaklarımın acısından bayılacağım... Lûtfen beni götürünüz...

— Emredersiniz... Şoför! Otomobili çevir... Fakat adresinizi lûtfeder misiniz?

— Adresim mi? Şey... Beyoğlu, posta kutusu, numara 18, Çitlenbik...

İspinoz

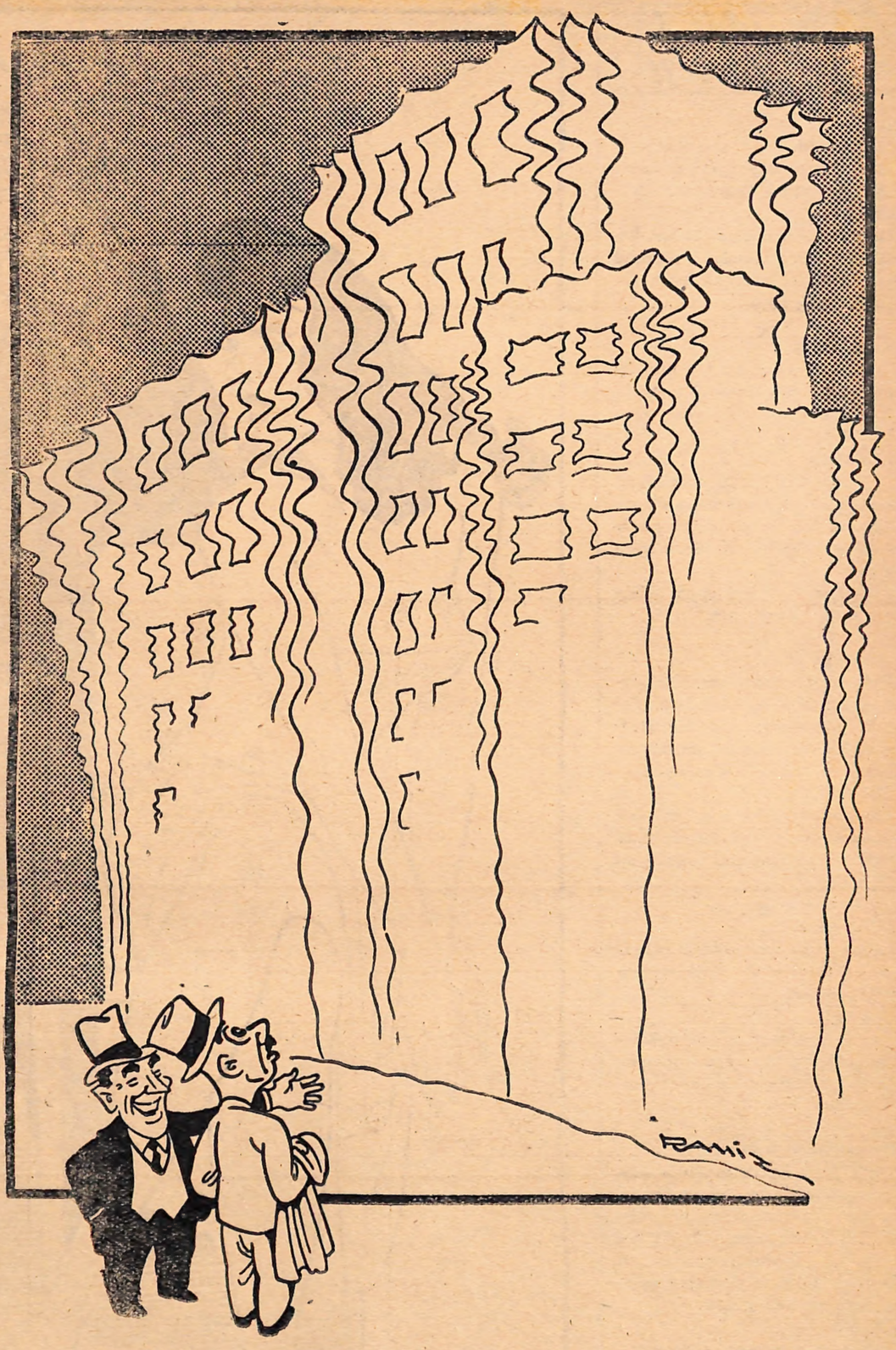

— **Eyvah, zelzele oluyor galiba...**
— **Hayır, bu apartmanlarda vurguncular oturuyor... Yeni ihtikâr kanununu duydular da onlar titreme'ye başladılar!..**

---

tiği zaman, hemen kendisini ateşe atmıya hazır olan Bulgaristan başta geleceklerdi.

* * *

Bir şey daha akla geliyor. Almanların artık zaferden ümidi kestikleri hakkında rivayetler var. Bu doğru ise doktor Göbbelsin bir akşam radyoda Amerikaya şöyle bir hitapta bulunması mümkün değil midir?

«Mademki sizce matlûp olan şey bizim silâhlarımızı bırakmamızdır ve bunun için yüz milyar doları gözden çıkarmış bulunuyorsunuz. O halde neticesi ne olacağı bilinmiyecek teşebbüslere girişmekten ve beyhude kan kaybetmektense yüz milyar doları bize teslim edin, biz de mağlûbiyetimizi kabul edelim ve bu para ile sonradan kendimizi toparlamıya çalışalım.»

KARİKATÜR

Madende H. Z.

«Talih kuşu kaç yaşına kadar insanların başına konar?»

CEVAP:

Erkeklerde ölünceye kadar konabilir, fakat kadınlar otuzunu geçti mi başına konmak değil, yanına bile güç oğrar!

★

Yalovada H. Ü.

«1. Zengin ve güzel bir kızı seviyorum. İstesem verirler mi?

2. Sizi davet etsem gelir misiniz?»

CEVAP:

1. Verecekleri muhakkak. Zira, ikinci sualinize bakılırsa, sizin de zengin ve iyi bir adam olduğunuz anlaşılıyor. Biribirinize denk sayılırsınız!

2. Zengin bir güzel daha bulursanız neden gelmiyeyim?

★

Ankarada M. Y.

«Şoförler aleyhinde söylenen sözlere ehemmiyet vermiyordum. Fakat şimdi şoförüm. İkide bir işittiğim «şoför milleti» hitabına tahammül edemiyorum... Ne yapayım?»

CEVAP:

Elinizde intikam almak için tank gibi hazır dört tekerlekli bir silâh varken ne yapacağınızı benden mi soruyorsunuz?

★

Fethiyede S. M.

«Fakir bir kızla evlenip çalışayım mı? Zengin bir kızla evlenip uğraşayım mı?»

CEVAP:

Alın teri dökmek mi daha kolayınıza gidiyor, yüz suyu dökmek mi? Burası anlaşıldıktan sonra karar vermek işten değil.

★

Uzunköprüde bayan N. Z.

«Açık mavi leylâk renginde gözlerim, sarı saçlarım, beyaz bir tenim var. Arkadaşlarım arasında «güzel» deniliyorum. Fakat bir derdim var; birisini seviyorum. Onun beni sevip sevmediğini anlamak için ne yapayım?»

CEVAP:

Resminizi bize çizip gönderdiğinize bakılırsa, galiba, sevdiğiniz biz olacağız. Tahminimizde aldanmamışsak ortada üzülecek bir mese le yok: Nasrettin Hocanın mavi boncuklarından birini de size takdim ederiz.

★

Adapazarında Ş. B.

«Bir arkadaşımız, tırnak çakısından korkuyor. Üstüne çakı ile şakadan yürüsek işini bırakıp kaçıyor. Onu bu dertten kurtarmak için ne yapmalı?»

CEVAP:

Üstüne pala ile yürümeli... Ondan sonra çakı onun gözüne kürdan görünür!

— Kocacığım senden bugün biraz para istiyorum amma...
— Nekadar istiyorsun.. şunun adını koy...
— Beş yüz... Paran varsa soyadını da koyalım!...

★

Semti meçhulde H. A.

«Annem beni evlendirmek istiyor. Ben de üzümün çöpü, armudun sapı, var diyorum. Siz ne dersiniz?»

CEVAP:

Kıvamını geçirirseniz, üzümü bilmem amma, aynaya baktığınız zaman karşımızda armut olarak kendinizi bulursunuz!

Akılhocası

Kız — Beni zengin olduğum için seviyorsun değil mi?..
Erkek — Hâşâ... Bütün paralarını bana ver, beş parasız ve fakir kal.. göreceksin seni daha çok seveceğim!...

Kadın — Ne o? Çocuklara pek dikkatli bakıyorsun...

Erkek — Tabii bugün «Yirmi üç Nisan çocuk bayramı» bizim gibi hamiyetli zenginlerin çocuklara bakması lâzımdır!

Sükût Altındır

GÜZEL kadını ele geçirmek için fazla zahmet çekmemişti. «Nefesine güvenen borazancıbaşı olur!» hükmünce, o da, bu muvaffakiyetini kesesine dayanmakla temin etmişti. Güzel kadına:

—Ben seni bugünkü âşıkından fazla seviyorum!

Demiş olsaydı belki bir dudak büküşü ile karşılaşacaktı. Bunu düşündü, ve ona fazla muhabbet yerine fazla rahat vadetti:

— Ben sana bugünkü âşıkından fazla masraf edeceğim!

Dedi, bu cümle tesirini derhal gösterdi.

Ahmet Lüpekonan, güzel kadını elde ettikten sonra, hakikaten dediğini yapmış, Selma Sarışın'a geniş bir apartıman, iyi bir hizmetçi ile aşçı ve zengin kostümler hediye etmişti. Kadın bu alış verişten memnundu. Ahmedin de ağzı sevincinden kulaklarına varıyordu. Zaman ilerledikçe, Ahmedin hevesi geçecek yerde, ateşi büsbütün artıyordu. Artık güzel sevgilisile yerleştiği apartımana hısımdan, akrabadan, eşten, dosttan ziyaretçiler gelmiye başlayınca zengin âşıkın beyninde bir kurt peyda oldu:

— Bizim Selma, oldukça saf bir kadın... Gelen giden misafirler arasında genci var, zengini var, mevki sahipleri var... Ya bunlardan biri benim gibi akıllı davranır, ona bugünkünden daha parlak bir hayat vaderse?.. Kadın, hiç şüphe yok, benden öncekini bıraktığı gibi, beni de başından savar, gider. O zaman ben ne yaparım?

Bu kara düşünce ile derin bir üzüntüye daldı, nihayet bir gün çaresini buldu:

Ve kadına, gençliği, güzelliği, şerefi, haysiyeti gibi olur olmaz şeyleri üzerine yemin verdirdikten sonra bir sual silsilesi açtı:

— Bizim apartımana devam edenler arasında sana âşık olanlar var mı?

— Ne bileyim ben!

— Hiç biri sana bu yolda bazı sözler fısıldamad ımı?

— Hayır!

— İçlerinden sana buket gönderenler, mektup yazanlar olmadı mı?

— Hayır!

— Seni baygın bir gözle süzen, sana bakıp göğüs geçiren de mi yok?..

— Bak, bu bahiste biraz şüpheliyim... Kimsenin günahına girmek istemem amma, gelenler arasında bakış, gülüş hususunda sadet haricine çıkanlar yok değil...

— Tamam... İyi söyledin... Bu hareketler, gelecek münasebetsizliklerin başlangıcıdır. Bunun için senden bir ricam var: Bunlardan hangisi münasebet hududunu aşar, işi el şakasına, dil şakasına götürmek isterse, bana haber verirsin.. olmaz mı?

— Ne lüzumu var? Ben onları kendim terslerim, terbiyeye davet ederim...

— Sen ne diye üzüntü çekersin? Bana söyle, ağızlarının payını vereyim!

— Mademki öyle istiyorsun, peki..

— Söz mü?

— Söz.

Artık Ahmedin kalbi emindi. Selma yemin ettiği için çarpılmaktan korkacak, kendisini ayartmak istiyenleri hemen âşıkına haber verecek, o da bu münasebetsizlere apartımanın merdivenlerini gösterecekti.

Bir hafta sonra Selma ilk itirafını yaptı:

— Sizin heykeltraş dostunuz yok mu?

— Var...

— İşte o bugün bana: «harikulâde endamınız var... Atelyeme gelip bana gizli bir poz vermek lûtfunda bulunursanız Afroditin yeni bir şaheserini bağışlamış olacaksınız!» dedi.

— Vay alçak vay... Ey, sen ne cevap verdin?

— «Biraz düşüneyim!» dedim, işte şimdi de sana söylüyorum..

— Eksik olma, ben ona haddini bildiririm!

Ertesi gün heykeltraşa telefonla ağır bir protesto çekti, bir daha apartımanın kapısından girerse penceresinden fırlatacağını haber verdi.

On beş gün sonra Selma ikinci bir ifşada bulundu:

— Sizin tüccar arkadaşınız yok mu?.

— O da mı aşkını itiraf etti?

— Daha beterini yaptı... Salonda yalnız kaldığımız zaman hemen boynuma atıldı..

Ahmedin kıskançlıktan bütün damarları şah damar kesilmişti:

— Vay edepsiz vay.. Ey, sen ne yaptın?

— Yüzüne bir tokat attım, işte şimdi de meseleyi sana haber veriyorum..

Ertesi gün Ahmet yine telefona sarıldı, tüccarı evde bulamadığı için protestosunu tüccarın karısına bildirdi, bu suretle talihsiz tüccarın her iki evden ayağı kesilmiş oldu...

Bir ay sonra Selma yine âşıkının karşısında boynunu büktü:

— Sizin diplomat akrabanız yok mu?

— O da mı?

HAŞLAMA

Bıktık suda sebze haşlamaktan,
Sıhhî diyerek traşlamaktan!

Kazğanı sefine tutmaz istim,
Malûm oluyor yavaşlamaktan.

Müşkül mü nizama hürmet etmek
Esnafa hamiyet aşlamaktan?

Meydan verip önce ihtikâra
Yok fayde sonra taşlamaktan.

Lâyık mı bu rütbe havfü dehşet
Islahı umura başlamaktan?

Artık sıra sizdedir, ham ervah,
Bıktık suda sebze haşlamaktan!

ÇAMDEVİREN

— Evet.

Diplomatı mühendis, mühendisi avukat, avukatı doktor, doktoru muharrir takip etti. Apartıma doğru dürüst devam eden sade bir memur kalmıştı, o da günün birinde baştan çıkınca emsali misillû kapı dışarı edildi.

Ahmet Lüpekonan, son küstahtan kurtulup da derin bir nefes alacağı gün, hizmetçi elinde bir kartla içeriye girdi. Bu kart, sevgilisinin imzasını taşıyordu:

«Yalnızlıktan bıktım, usandım, seni cinlerle başbaşa bırakıp gidiyorum!»

BOĞAZA KASİDE

Yaz kış Boğazın safası vardır
Bir cana yakın edası vardır
Yoktur dü cihanda bir Küçüksu
Vardır diyenin hatası vardır
Kuzğuncuğun Ortaköy misillü
Borsayla epey teması vardır
Beylerbeyi mehdi âşikandır
Bigânesi âşinası vardır
Yekpare bir incidir Emirgân
Çayhanei dilküşası vardır
Asrın bu sularla ülfet etmiş
Bir hayli sühanserâsı vardır
Fikretle Recaizade Ekrem
Hâmit gibi bir dehası vardır
Yahya geliyor Boğazda vecde
Zannım Boğaz iptilâsı vardır
Faruku görünce zannederler
İstinyede akrabası vardır
Eylerse Fuat Şemsi davet
Zannım boğaz iptilâsı vardır
Ekser gezerim Bebek yolunda
Bir yol ki, ne macerası vardır
Hünkâr suyundadır bedayi
Çırçır suyunun şifası vardır.
Reklâm denecek bu şi're halis
Maliyece pul cezası vardır.

H. E.

Türkiyenin en büyük mecmuası

YEDİGÜN'ü

Her hafta takip ediyor musunuz

Dört renkli nefis bir kapak içinde ve 20 sayfa olarak Pazar günleri çıkan YEDİGÜN bütün münevverlerin sabırsızlıkla bekledikleri mecmua olmuştur. Dünya ve memleket vukuatına ait aktualite fotoğrafları ile, sinema sayfalarile, canlı röportajları ve salâhiyetli kalemlerin yazdığı iç mevzuları ile YEDİGÜN haftanın en zengin mecmuasıdır.

YEDİGÜN'ün bu muvaffakiyet sırrını öğrenmek istiyorsanız siz de Pazar günleri onu okuyunuz. Bukadar çok yazı ve bukadar güzel resmi bir araya toplamak ancak YEDİGÜN'ün başarısıdır.

Kenarın Dilberi

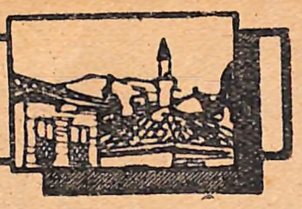

ROMAN: RAGIP SEVKİ

— 24 —

Mahmure bu sefer ilk gelenin yüzünü, karanlıkta derhal bularak, manikürlü tırnaklarını alabildiğine geçirdi. Acı bir çığlık koptu ve adam can havlile sıçrayıp kendisini geriye attı. İkinci bir gölgeye şiddetli bir yumruk savuran Mahmure bir anda arkadan iki kolun birden kolları ile beraber gövdesini sardığını hissetti. Fena yakalanmıştı. Bütün çırpınmalarına rağmen bu kuvvetli erkek kolları arasından kendisini kurtaramıyordu.

— Bırak beni, bırak diyorum, bırak ulan itoğlu! Çek ellerini...

Erkek, biraz evvel yediği sopaların acısını çıkarıyormuş gibi Mahmureyi tartaklıyarak bağırıyordu:

— Yağma yok hanım abla, yine tırmıklar mısın? Hele dur bakalım, şöyle biraz oynıyalım.

— Bırak, yoksa bağırırım.

— Bağırırsan ne olur, için açılır, okadar.

Fakat Mahmure birdenbire öyle bir şey yaptı ki, kollarını sıkan adam acı bir çığlık kopararak:

— Vay kaltak vay! diye haykırdı ve kendisini iki adım geriye attı.

Mahmure, ince mantosunun önündeki iri incili iğneyi parmaklarına geçirip çıkarmış, bütün hiddetile herifin eline batırmıştı.

Serbest kalınca geri geri çekildi ve otomobilin önüne kadar geldi. Fakat yazık ki, geç kalmıştı. Mustafa ile uğraşanlardan biri, karanlıkta bir teke gibi eğilip hızla koşarak Mahmureyi birdenbire toslamıştı. Mahmure müvazenesini kaybetmiş, sırtüstü yere yuvarlanmıştı.

Eline iğneyi yiyen adamla, teke vuruşlu adam, ikisi birden Mahmurenin üzerine çullanmışlardı. İğneyi yiyen adam:

— Kahpenin piçi, dur hele ben de senin canını yakayım da gör! diye bağırıyordu.

Öteki ise gıdıklanır gibi gülerek:

— Salih ağabey, ısır pilici, canını yakmak istersen ısır pilici! diyordu.

Mahmure artık her şeyin bittiğini, her şeyin mahvolduğunu anlamıştı. Ağlamaklı bir sesle:

— Alçaklar, hayvanlar, itler! diye homurdanıyordu. Fakat birdenbire yeni bir hâdise oldu. Üzerine çullanmış olan iki erkek de birer bohça gibi üzerinden kaldırılıverdiler. Mahmure göz ucu ile bakınca, bir gölgenin her ikisini de kuvvetli pençelerile çekip aldığını gördü. Sonra şiddetli bir yumruk sesile gölgelerden biri boğuk bir homurtu çıkararak yolun bir kenarına savruldu. İkinci bir yumruk öteki gölgeyi yere serdi.

Mahmure bir anda gözlerine inanamadı: Hüsamettin. Evet, bir heykel gibi ayakta duran Hüsamettin, iki yumrukta iki mütecavizi yere sermişti:

— Defolun, yıkılın şuradan! diye bağırıyordu.

Yere yuvarlananlardan biri ayağa kalkarken:

— Bu züppe de kim ulan? diye bağırıyordu.

Bu ses, diğerlerini de uyandırdı. Şoförle uğraşan gölgelerden iki si döndüler, gayri ihtiyar dört gölge birleşti ve Hüsamettinin üzerine çullandı.

Fakat Hüsamettin, sağa sola öne arkaya öyle şiddetli yumruklar savuruyordu ki, gölgeler birbiri ardısıra yere yuvarlanıyor, her darbe bir kemik üzerine vurulduğu zaman çıkan sesi çıkarıyordu.

Şoför Mustafa üstü başı berbat bir halde, şaşkın şaşkın bu manzarayı seçmiye çalışarak, nefes nefese Mahmurenin yanına yaklaştı.

— Hanımefendi, binip kaçalım.

— Dur, dur!. dur hele..

Mahmure hayran hayran bu manzarayı seyrediyordu. Her şeyi unutmuştu. Birdenbire kendisini hayatının en mesut anında sandı. Hüsamettin, o çok sevdiği erkek kendisi için dövüşüyordu. Masallarda dinlediği bir kahraman gibi dimdik ayakta duruyordu, sarsılmadan, sendelemeden üzerine gelenleri kuvvetli yumrukları ile yere seriyordu.

Birdenbire uzaktaki sokak elektriğinin ışığında Mahmure, gölgelerden birinin elinde bir bıçağın parıltısını gördü:

— Hüsamettin, dikkat! bıçak çektiler! diye bağırdı.

Gerçekten mütecavizlerden birinin elinde büyük bir sustalı çakı parlıyordu. Hüsamettin bunu görünce bir adım geri attı. Bıçağı çeken gölge dişlerinin arasından:

— Gör bakalım züppe, şimdi yumruğunu savur hele bakalım! diye bağırdı.

Sonra arkasındaki arkadaşına döndü:

— Ulan, hep birden çullanalım, Mahmure yosmasının eski mantanıtası! diye seslendi.

Hüsamettin elini arka cebine attı ve süratli bir hareketle bir tabanca çıkardı:

— Bir adım daha atarsanız hepinizi öldürürüm! Çekilin geri, çekilin ulan!..

Dört kişi durmuştu. Bir adım daha atamıyorlardı. İçlerinden biri:

— Ahmet ağabey, iş fenaya varıyor. Vazgeçtim ben bu oyundan! dedi.

Bir kişinin gerileyişi diğerlerine de tesir etti. Dördü birden adım adım gerilerken Hüsamettin de geri geri otomobile doğru gitti, başını çevirmeden:

— Girin içeriye, çabuk! diye fısıldadı.

Mahmure yerden kalkmış, ayakta duruyordu. Koştu, Hüsamettinin arkasından kolunu tuttu:

— Sen de gel, çabuk.. otomobile binelim! dedi.

Şoför, adamakıllı hırpalanmasına rağmen çevik bir hareketle yerine oturdu. Mahmure de kendisini içeriye atarken Hüsamettini beraber çekti. Hüsamettin tabancasını, on beş adım geride duran mütecavizlerden ayırmadan içeriye girdi, kapıyı kapadı ve tabancasını pencereden dışarı çıkararak bir arada bakışan gölgelerin üzerine tuttu, sonra:

— Çabuk, geri geri.. hızla dedi.

Motör birdenbire hareket etti ve araba geri geri Davutpaşa istikametinde hızlandı. Küçük mescidin önüne gelince projektörlerini yaktı ve sokaklardan birinde kısa bir manevrayı müteakip Cerrahpaşa istikametinde hızlandı.

Mahmure ancak o zaman derin bir nefes aldı. Otomobilin içindeki yeşil elektrik ziyası altında döndü, Hüsamettine baktı. Genç adam bu sırada tabancasını arka cebine koyuyordu. Mahmure ile göz göze gelince hayretle:

— Sen miydin Mahmure! diye bağırdı.

— Ben içimden pazarlıklıyımdır...
— Ona ne şüphe, alış verişinizden belli!...

Mahmure hayran hayran:

— Hayatımı kurtardın! dedi.

— Ne tesadüf! Olur şey değil..

Hüsamettin gülüyordu. Mahmurenin gözleri dolu dolu olmuştu. O da gülmiye çalışarak:

— Seninle bu şekilde karşılaşmak istemezdim! dedi.

İlk anda gözlerile Hüsamettin'in parmaklarını aradı. Yeşil elektriğin ışığı altında sol elinde bir nişan yüzüğünün parladığını gördü, içi sızladı:

Hüsamettin sakin bir tebessümle:

— İyi misin? dedi. Seni görmiyeli hayli zaman oldu. Fakat ne tesadüf,. demek ki, hayatta insanlar bazan biribirlerine böyle anlarda da rastlıyabilirler!.

— Evet, birinci felâketimde yetişseydin daha çok makbule geçecektı.

Hüsamettin Mahmurenin ne demek istediğini anlamıştı. Fakat anlamamazlığa geldi.

Otomobil Cerrahpaşa camii önüne gelince Hüsamettin cama vurarak şoföre seslendi:

— Oğlum, burada dur, ineceğim!

— Biz ikimiz, eski günlerimize hürmet ederek hep dost kalalım Mahmure. Bir birimize yardım edersek bu bizi bahtiyar eder. Evlerimiz, yuvalarımız bize kâfi, anladın mı? Allaha ısmarladık, dedi.

Mahmure tek bir şey söyliyemedi, söylemiye vakit bulamadı. Okadar şaşırmıştı ki, hiç bir hareket yapamadı.

Hüsamettin yere indi, arkasına dönmeden sağdaki yokuşlu sokağa saptı, karanlıkta kayboldu.

Otomobil yeniden hareket ederken, Mahmure gayri ihtiyarî:

— Samatyadan evine gidece galiba! diye düşündü. Sırtını geriye bıraktı, yüreğindeki kabuk bağlayan yara sızlamıştı. Gözlerini kapadı ve ağlamak istedi.

— Arkası var —

KARİKATÜR

İDAREHANESİ:

İstanbul, Ankara caddesi Acımusluk sokağı No. 7.

Telgraf: İstanbul KARİKATÜR
Telefon: 23031

ABONE ŞARTLARI:

Türkiyenin her tarafı için senelığı 600, altı aylığı 200, üç aylığı 130 kuruştur.

Ecnebi memleketler için senelığı 800, altı aylığı 400 kuruştur. Üç aylık abone kaydolunmaz.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

NEVROZİN

Baş, diş, grip, romatizma, nevralji, kırıklık ve

BÜTÜN AĞRILARI DERHAL KESER

İcabında günde 3 kaşe alınabilir. Taklitlerinden sakınınız. Her yerde ısrarla Nevrozin isteyiniz.

Ademi iktidar
ve belgevşekliğine karşı
HORMOBİN
Her eczanede bulunur P.K. 1255
Reçete ile satılır.

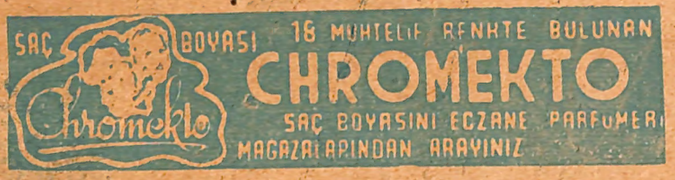

ARTIK
BURUŞUKLUKLAR
YOK!

Her sabah daha genç uyanınız. Hemen bu akşamdan Pembe renkteki Tokalon kremini kullanınız. Terkibinde meşhur bir cilt mütehassısı tarafından keşfedilen ve "Bio-cel" tabir edilen hayret veren kıymetli gençlik unsuru vardır. Gündüzleri de yağsız beyaz renkteki Tokalon kremini kullanınız. Açık mesameleri sıklaştırır ve cildi açık ve kadife gibi yumuşak bir hal verir.

PARASIZ GÜZELLİK KUTUSU
Derununda (beyaz ve pembe) renklerdeki Tokalon kremleri ile muhtelif renklerde Tokalon pudrasının nümunelerini havidir. Ambalaj ve sevk masrafı olarak 20 kuruşluk pulu aşağıdaki adrese gönderiniz. Tokalon servisi 23 K. Posta kutusu 622, İstanbul.

PARFÜM SOLİD
MAKBULE GEÇECEK GÜZEL BİR HEDİYEDİR.

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası
Sahibi ve U. Neşriyat Mü. Sedat S.

Karikatür

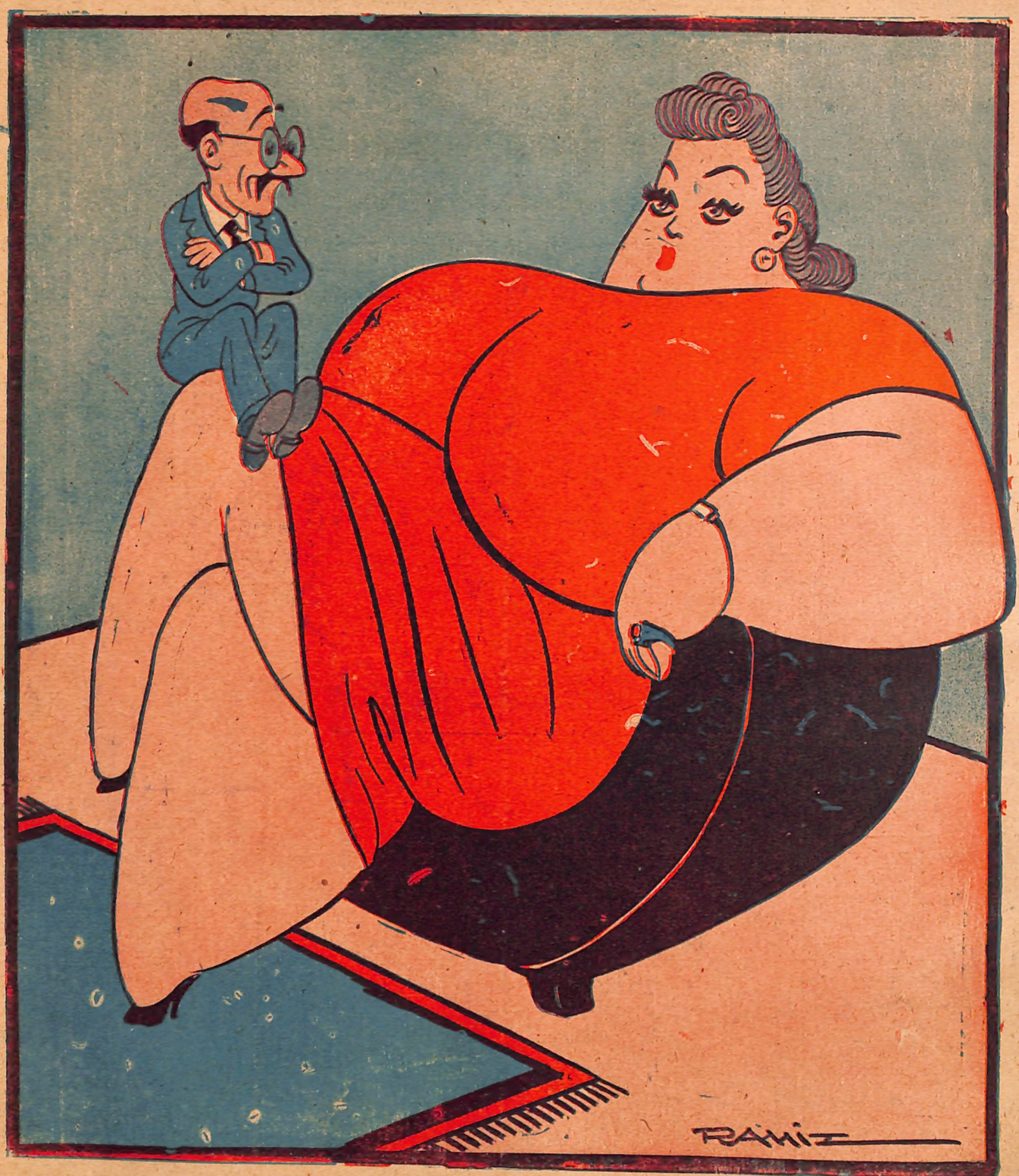

TOMBUL TEYZE ET BUHRANINDA..

— Kocacığım, sen bana iyi bak, ben etini keser, kasaba minnet etmem...

— Eksik olma karıcığım... Sayende senelerce et buhranını hissetmeyiz!...